

Илюстроване Време

Бр. 35 — 25 X 1930 — цена 5 дни.

ИЛАКОВИЦ
ПЕЈОК И БЕЉУ

ХУМОР

Аматер аутографа

Један господин имао је пасију да скупља потписе познатих људи. Пошто му није било увек лако да дође до тих аутографа, он је смислио један згодан и економичан начин да исте добије. Кад би желео да од каквог познатијег човека добије потпис, он би том господину написао овакво писмо:

„Господине, Једна особа је дошла у моју радњу и извршила у ваше име неке веће наруџбине. Мислим да се нећете чудити што ћу вас замолити да ми и ви то писмено потврдите.“

Познати господин би, наравно, одмах сео и написао неколико речи, извештавајући љубитеља аутографа, да га је то неко лице хтело преварити, и да он ништа није наручио.

Покушајте и ви тако!

Добар шегрт

Мали Паја већ је пола године шегрт у колонијалној радњи „Браће М... М.“

„Ништа од тебе неће бити“ грдио га је једнога дана газда. „Већ си шест месеца у радњи а ништа под Богом ниси научио“.

„Јесам, газда...“

„Шта си научио?“

„Да један килограм на нашем кантару тежи 900 грама...“

Поправља се

Муж професор: Ето видиш, жено, да се поправљам: нисам данас заборавио кишобран, ево донео сам га кући.

Жена: Јеси, али си јутрос изашао са штапом.

Добар ђак

Учиш ли: У коме месецу има 28 дана?

Ђак: У сваком!

— Зар ти верујеш своје мужу да је био у лову? Није донео ни једног зеца.

— Па биш зашто му и верујеш.

— Мој ловачки пас је од расе и добро дресиран. Кад осети дивљач, неће се маћи с месца док не пуца, па ма шша радио!

— Мој је пас још бољи. Један пуш је чинио са шшјао на једноме месцу, да сам морао пући у ваздух само да се крене с месца, па се опет није макао. Кад сам му њосле пришао сасвим близу, видео сам у чему је сшвар. Нашиао је у шрави једну разбијену порцуланску лулу на којој је била насликана шљука ...

Наше ђесме у слици

„Шором шајка а Дунавом чезе,
„Моја дика марамицу везе.“

На испиту

Инспектор: Зашто глобус стоји укриво?

Ђак:?!

Инспектор (учитељу): Знате ли ви?

Учитељ: Тако сам га добио од школског надзорника.

Надзорник: Тако је купљен у радњи!

Инспектор: Јесам ли вам рекао да школски материјал не купујете по јеврејским радњама.

Досетљивом ловцу не треба пушка

Чика Сима враћао се сваки дан из лова са неколико дивљих пловака, а сви су знали да нема пушке. Једнога су га дана ухватили и видели да пајке лови помоћу шикве ...

... коју избуши и начини неколико ошвора, уђе у воду мећине шикву на главу ...

... и када се пајке приближе, он их просио ухвати за ноге и увуче у воду.

Главни разлог

— Ја не знам шта имаш против те девојке?

— Па њена прошлост...

— Њена прошлост је сасвим чиста.

— Јесте, али је дугачка.

Под ушницајем љироде

Муж: Ако неко од нас двоје умре, ја ћу доћи овде да живим.

SOENNECKEN

ФИРМА
СВЕТСКОГ ГЛАСА

позива вас да прегледате велики избор

SOENNECKEN
НАЛИВ-ПЕРА

разних система и разних цена.

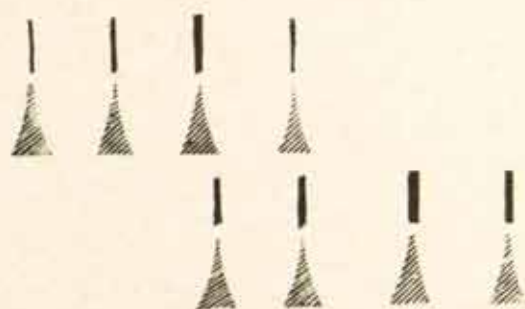

Безобвезно и без трошкова мо-
жете испробати црна и разнобојна
налив-пера најбоље израде са вечито
трајним 14-то каратним пером

у свима бољим
радњама за
канцеларијски
и писаћи
прибор.

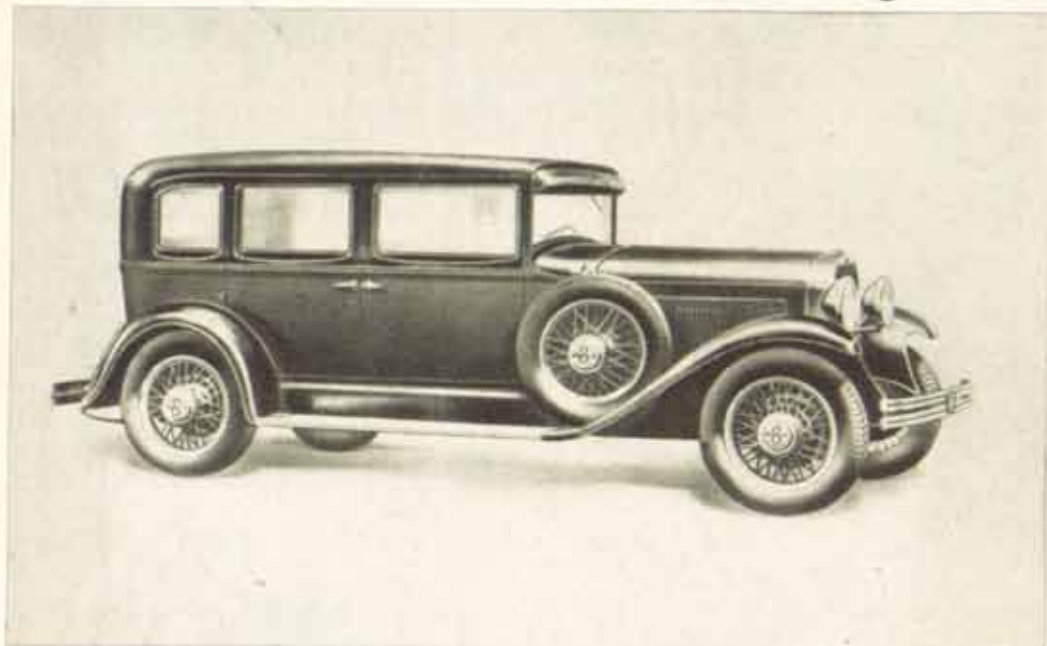
ВРХОВИ ПЕРА:

SOENNECKEN налив-пера светског гласа

Засишуйник: Егон Кордик, Београд, Краља Пејра ул. 50

Нови модел Вилис Седан де Лукс

Осам цилиндра у једној линији!

приказиван је на светској изложби аутомобила у Паризу. То је модел који је створен после тешког свестраног испитивања возњом од више хиљада километара снабдевен је са мотором од 80 К. С. Мотор осам цилиндра у једној линији. Овај модел има дивне линије и пријатну хармонију боја.

Генерално заступништво **АЛБИОН** Београд, Дечанска 7 Загреб, Гундулићева 7

Све моделе кола и резервних делова имамо увек на стоваришту. Поред Випет-аутомобила, располажемо и аутомобилима Вилис Шест и Осам по цени од Дин. 62.000 до 130.000. Вилис Најт од Дин. 95.000 до 220.000 као и теретне шасије Вилис и Манчестер од тоне и по до пет тоне од Дин. 63.000 па на више.

Услови плаћања најповољнији.

Незгоде аутоматских телефона

Пијан човек: До врага с овим аутоматским телефоном! Већ пола сата тражим 22-46, па се нико не јавља.

Сишнице

Верди је компоновао „Травиату“ за тринаест дана.

Рачуна се да земљина кугла има још 4000 милијарди тона угља.

Укупна дужина железничке мреже на земљиној кугли износи око 2.000.000 километара.

Холандија има 1300 км. вештачких канала.

У Њу-Јорку живи више Италијана него што их има у Риму, више Немаца него у Хамбургу, више Ираца него у Ирској и више Јевреја него у Палестини.

Звук звона може се чути на 321 пут већој дужини кроз воду него ли кроз ваздух.

Дужност је сваке даме

да буде лепа. Зато негујте своје лице

Весна кремом

која одсирањује све мрље, сунчане пеге и наборе. Поштом разошле лекција

PRAUNSPERGER

Загреб, Свакићев шпрт бр. 17

Земља стогодишњака

Бугарска пропаганда пустила је кроз страну штампу вест према којој изгледа да је Бугарска земља стогодишњака.

Према тој вести, при последњем попису било је тамо 158 људи који су превазишли стоту годину. Готово сви ти старци баве се земљорадњом или су чобани. Интересантно је да су то све мали људи али добро развијени. Већина од њих поженила се између 20 и 25 године, а просечно су имали по седморо деце. Интересантно је даље да од тих 158 људи само двојица знају по мало да читају и пишу, 95 од сто су вегетаријанци, 3 од сто једу с времена на време месо, 2 од сто једу стално месо, 20 од сто не пије алкохол, а две трећине их не пуши.

Највећи скитничар

У Америци постоје и краљеви скитница. Лекар Џејмс Ид Хо који је недавно умро, био је многоструки милијардер и једина му је брига била да помаже сиротињу и као лекар и као богаташ.

Педесет и осам година лутао је он друмовима улазио у најбедније кућице и помагао. Због тог лутања он је добио титулу краља скитница, а његовом погребу присуствовало је преко 100.000 сиромаша из Њујорка и околине.

Музика усређује!

нада је слушате, али нарочито над саами свирате.

Ваш дом не треба да буде без

музике, а не са нама ступите у везу, те си изаберете најјефтинији инструмент. Травните не обавезатну понуду и наш бесплатни велики ценник!

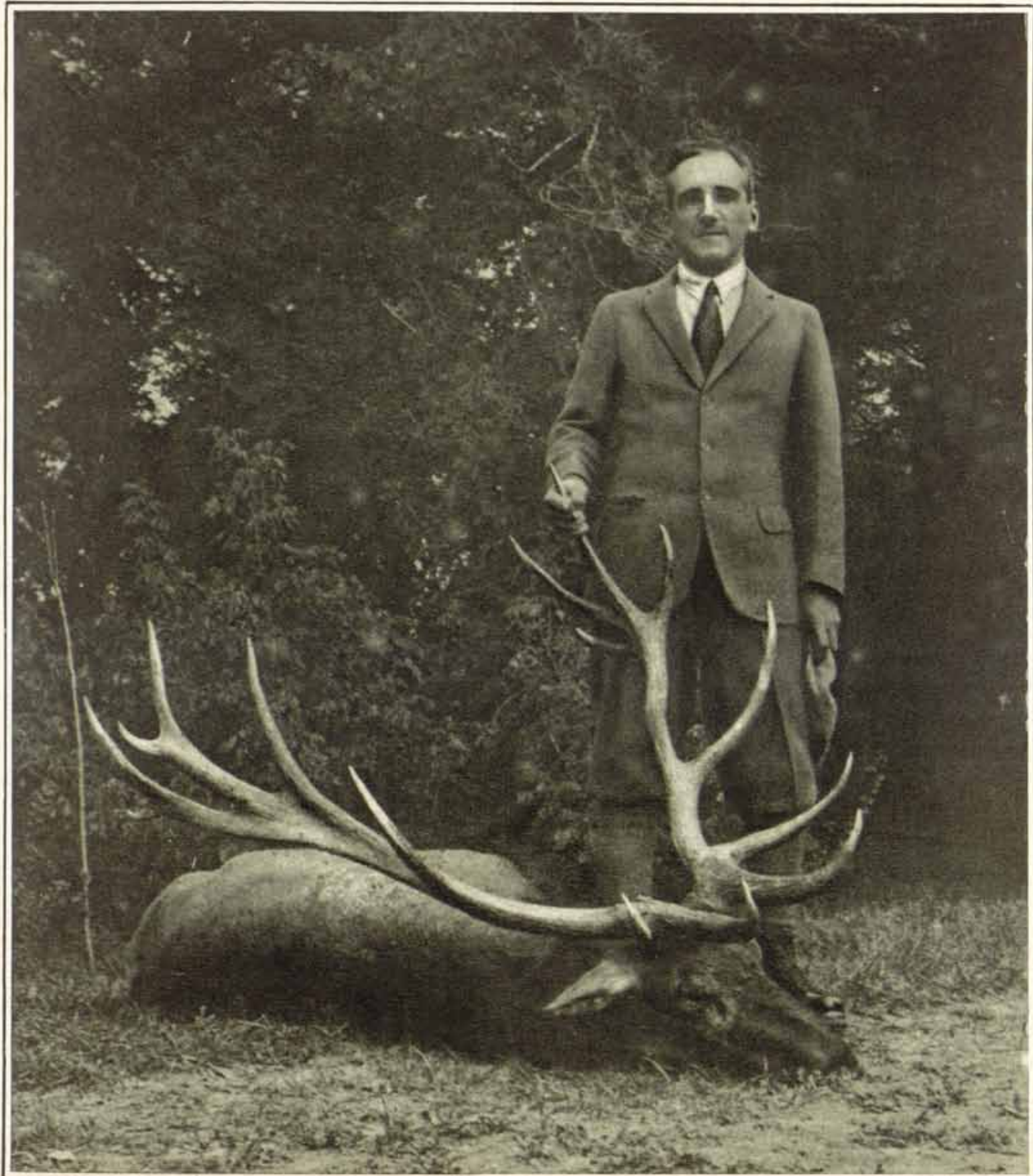
Шаљемо Вам све изравно из фабрике у Немачкој оди. продајне Филијале у Марибору. Пишите одмах на адресу:

МАЈНЕР и ХЕРОЛД
Марибор бр. 154

Илустрисане Време

Бр. 35 — 25 X 1930 — цена 5 дин.

Њ. В. Краљ поред свога ловачког трофеја на Бељу

Врење код Пангерманиста

Општа криза парламентаризма

Најстарији посланици по годинама отвара сједнице парламента

Парламентаризам, чак и у својој колевци, преживљаје после светског рата велике кризе. Шака грађана у стању је да путем парламента баца своју земљу у најопасније авантуре.

Први дани новог парламента у Немачкој веома су бурни. Екстремни елементи узбуђују масе и отежавају влади хладну и разумну политику. Немачки фашисти Хитлеровци, терају своју земљу у нове авантуре и раде у тесној вези с хајмверовцима у Аустрији, која стоји пред изборима и великим догађајима, који прете новим међународним непријатностима.

Прве две седнице немачког парламента биле су необично важне по судбину Брининговог кабинета. Требало је бирати председника Рајхстага. По до сада утврђеној пракси председничко место добијала је увек по броју мандата најјача странка. Као и у пређашњем тако и у новом Рајхстагу најјача је била социјал-демократска странка. Њен је прошлога пута и био председник. Али овога пута друга по јачини странка националних социјалиста, чије су при-

Национални социјалисти постигавали су при том двојак циља: доводили су у питање избор социјал-демократског кандидата, и друго, што је још важније, стварали су нове тешкоће Бринингу. Народна странка заступљена је у влади. Њен је министар индустрије

Док се у Берлину одигравају велики догађаји, у Бечу пред изборе врши. Полиција је била приморана да пуца на националне социјалисте

влада је упућена на потпору социјал-демократских посланика већ за прво гласање о поверењу, пошто су се национал-социјалисти изјаснили против Брининга. С тога се он није смео замерити најјачој странци у парламенту, која је, да би избегла стварање једне тешке ситуације, показала готовост да својим гласањем омогући опстанак садашње владе. И Брининг са централом, демократска и баварска странка гласали су за Лебе-а, кандидата социјал-демократског, који је и изабран при другом гласању. Друге три странке заступљене у влади, привредна, сељачка и народна гласале су за Шолца. Ово раздвајање показује колико у самој Брининговој влади има мало јединства у схватању политичке ситуације. Ако би групе, које су гласале за Шолца напустиле владу, Брининг ни са социјал-демократима не би имао већину. Лебе је могао проћи захваљујући једино томе што су комунисти, при другом гласању, дали празне листиће. Лебе је добио 269 гласова, Шолц 209, а 77 листића било је празних.

Коничка полиција у приправности близу парламента

них дела. С тога ако остале владине странке, Брининг са централом на челу, гласају против њиховог шефа Шолца односи у владиним странкама биће помућени.

С друге стране,

120.000 металургијских радника напустило је посао и демонстрира на дан отварања парламента

Маса је поразбијала налоге јеврејских радња у Берлину

сталице пропратиле отварање парламента бурним демонстрацијама и вандалским рушењем на берлинским улицама, хтела је једном парламентарном интригом да осујети успех својих најопаснијих противника. Свог кандидата нису могли ни у ком случају протурити, па су изјавили готовост да гласају за Шолца, вођу немачке народне странке.

Полиција хапси демонстранте

Сад има да се види, на првом месту, шта ће урадити народна странка. Ако се она повуче, влада губи парламентарну већину у сваком случају. Како је немогућна комбинација народних социјалиста са странкама које су гласале за Лебеа, овај Рајхстаг не би могао уопште дати једну парламентарну владу. Остало би једино, да Брининг добије изузетна пуномоћства и остане на управи не тражећи потпору парламента. Претседник Републике заузео је и раније гледиште, да Бринингов кабинет није никаква парламентарна влада и да према томе не зависи од страначких гласања, у Рајхстагу. Да такво решење не би сувише аномално изгледало, потребно би било, да се парламенат одложи с пристанком социјал-демократа. А то је све неизвесно.

Венчање бугарског краља

Крштење белгијског принца

Црква у Асиџи у Италији, где се данас венчава бугарски краљ Борис са италијанском принцезом Ђованом

Белгијски престолонаследник добио је сина. На слици принцеза од Бурбон-Парме држи дете при крштењу

Француски министар у Београду

Француски министар трговине г. Фланден био је прошле недеље у Београду

Систем Одола

Чланови владе и дипломатског кора на свечаности у горњем граду

У недељу 19 октобра Београд се на свечан начин поклонио сенима јунака који су бранили Београд пре 15 година.

Прво је око 9 сати одржана свечана седница општинског одбора.

У потпуној тишини, председник г. Нешић отворио је свечану седницу, предложивши

ПОВРАТАК МИС ЈУГОСЛАВИЈЕ ИЗ РИО ДЕ ЖАНЕИРА

Г-ца Дробњан

Снимак из Рио де Жанеира

Три месеца славе, триумфа, неизбрисивих успомена није могло да промени нашу мис. Вратила се из Рио де Жанеира спокојна, истих мирних очију, незамољеног лика после дано-ноћних светковања. У њеној кући затекла је ону исту мирноћу, патријархалну, у којој се једва сместио њен

Група бивших црногорских официра на свечаностима

да се Њ. В. Краљу упути следећи телеграм:

Са свечане, комеморативне седнице, посвећене светлој успомени храбрих бранилаца Београда, који принеше своје животе на олтар слободе Београда и славу и част наше Отаџбине. Суд и Одбор општине београдске, са претставницима цивилних и војних власти, заступљених на овој значајној седници, а уз учешће претставника националних, културних и хуманих друштава, као и грађанства у опште поздравља у пуној поданичкој верности и љубави свога узвишеног Краља, Главног Браниоца Београда, и кличу:

Да живи Његово Величанство Краљ Александар Први, да живи Његов Светли Дом!

— Живео! Живео Краљ! одјекнуло је громко у дворани.

Пошто је прочитан телеграм упућен, Претседнику Владе, генералу г. Петру Живковићу, г. Нешић је одржао кратак говор:

После седнице у Општини, на којој су одржали говоре још и г. г. Влада Митровић и Ђен. В. Максимовић, сви су присутни отишли у горњи град на свечаност која је одржана пред костурницом палих ратника.

лепи пртљак успомена. Али што пада уочи на првом сусрету са њом, после повратка из Јужне Америке, то је један медаљончић, блажено азуран, с изгледом на Рио, најлепшу луку света. Плаво поднебље и плаве воде које запљускују овај монументални град кафе и егзотике, начињене су од крила лептира, хватаних по Канарским острвима и од перцета колибри. Такву једну панораму понела је она у сећању. Сва она звучна брда изнад мора, палата, сењерских хотела, елегантног живота Бразилије.

Све оне Корноводо висове, који носе имена звонка али слатка, као шећерна глава, на пример, на која се иде, с једног на другог, све жичаном железницом, за пет или десет минута, егзалтирајући се неописаним приказом, ради чега вреди заиста понети круну једне мис, макар са Балкана.

Она је у томе граду провела од 23 августа до 15 септембра. Била је то календарска зима али су се све мис купале и на плажи им је свирао грамофон португалске арије. Цео свет их је празновао. На дан конкурса, 7 августа, на километарским улицама једва су прошле од масе, која је изашла да их види. У Пернамдуку, жене су приносиле децу к њима, да их се деша такну, не би ли била у животу сретна, као оне што су, краљице лепоте и младости.

Слава Удружења Јужносрбијанаца у Београду

Удружење Јужносрбијанаца у Београду прославило је 18 о. м. своју славу, која је везана за дан објаве ратне Турској, дан почетка ослобођења Јужне Србије испод туђинског јарма.

У 10 часова пре подне приређен је у Саборној цркви парастос изгинулим борцима за ослобођење Јужне Србије.

Парастосу је присуствовао изасланик Њ. В. Краља пуковник г. Сарић, Министар г. Никола Узунковић, потпретседник Београдске општине г. Никола Крстић, бивши министри г. г. Драг Обрадовић и Душан Пелеш, од стране Министарства унутрашњих дела начелник г. Добрица Матковић и г. Цека Ђорђевић, претседник Народне одбране генерал г. Љуба Милић, претседник Удружења резервних официра и ратника г. Милан Радовановић, представници Јадранске страже генерали г. г. Александар Пешић и М. Виторовић, поред многобројних корпорација и великог броја београдских Јужносрбијанаца.

Једна новинарска свадба

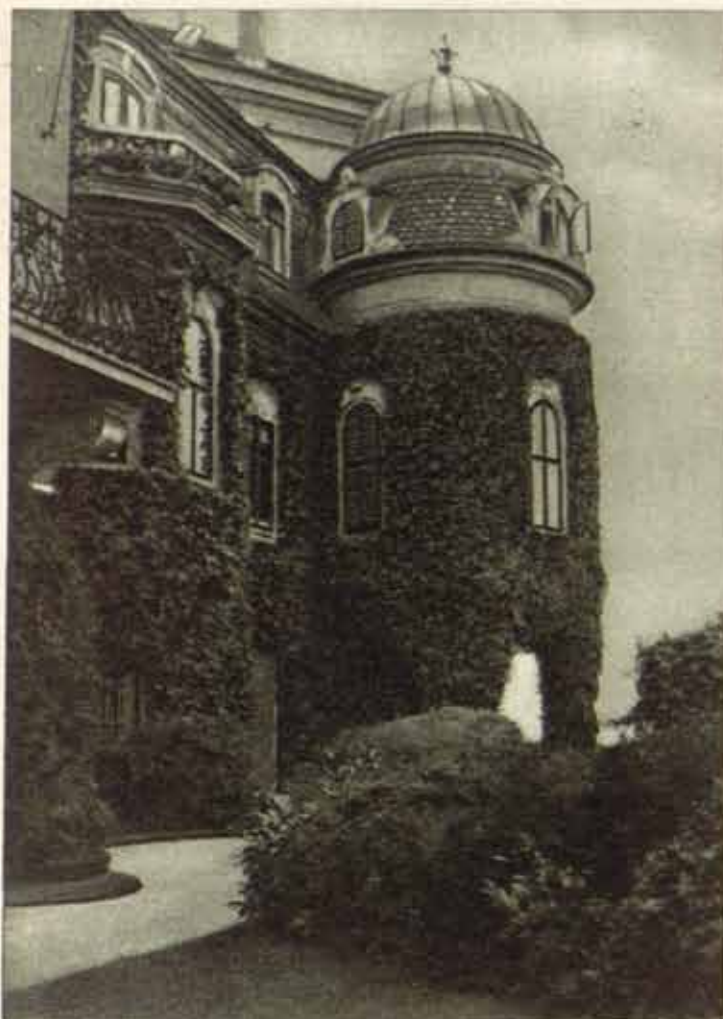
16 ов. м. венчао се у Вазнесејској цркви г. Драгомир М. Миловановић, генерални секретар Југослов. Новинарског Удружења са госпођицом Олгом, ћерком г. Д-р Јована Радоњића, проф. универзитета и нашег познатог историчара.

Поново се моле сви дописници и матери, којима је већ више пута писано, да шаљу само успеле и оштре снимке на црној светлој фотографској хартији, пошто се други снимци не могу употребити.

*Једина вода за зубе
коју је одобрила
Париска Медицинска Академија
Најстарија фабрика свих, основана 1753*

Дворац Њ. В. Краља у Загребу

зидова, којима је био некада опасан Загреб, великом одбраненом кулом. Зидине око града биле су подигнуте средином 13. столећа. Око год. 1260. биле су посве изграђене заједно с одбраненим кулама, па и оном, која је чувала Месничка врата. Та кула стајала је онде све до 18. столећа, када су градске зидине постале сувишне. Делом су одстрањене, а делом су искоришћене као основни зидови нових кућа. Тако су на тим зидинама у половини 18. столећа, од куле до музеја са стране Тушканца, саграђени многи племићки домови (Кукуљевића, Писачића, Вернића и др.). Сам простор уз кулу био је изграђен касније — тек у 19. столећу. Од одбранбене куле и на зидинама подигнут је и данашњи Понграчев двор. Наравно не одмах у данашњем обиму.

Колико се даље знаде из прошлости овога дворца био је он неко време власништво грашког судије Блашковића. Касније је кућа прешла

Улаз

вањем и мансардним спратом. Овако тај дворца изгледа и данас.

У обе зграде има око четрдесет соба. Од тога је у самој палати двадесетак великих, каквих ћемо наћи само у великашким кућама.

Врт који се простире око двора уређен је деведесетих година.

Поглед на кулу

Загребачко општинско веће откупило је дворца Понграц у Височкој, Месничкој и Стрелачкој улици у Загребу и наменило га за Краљевски Двор.

Двор Понграц је знаменит остатак старог Загреба, једна од највећих и најугледнијих грађевина.

На истом овом вису, где је данас тај дворца, стајао је кроз столећа у склопу

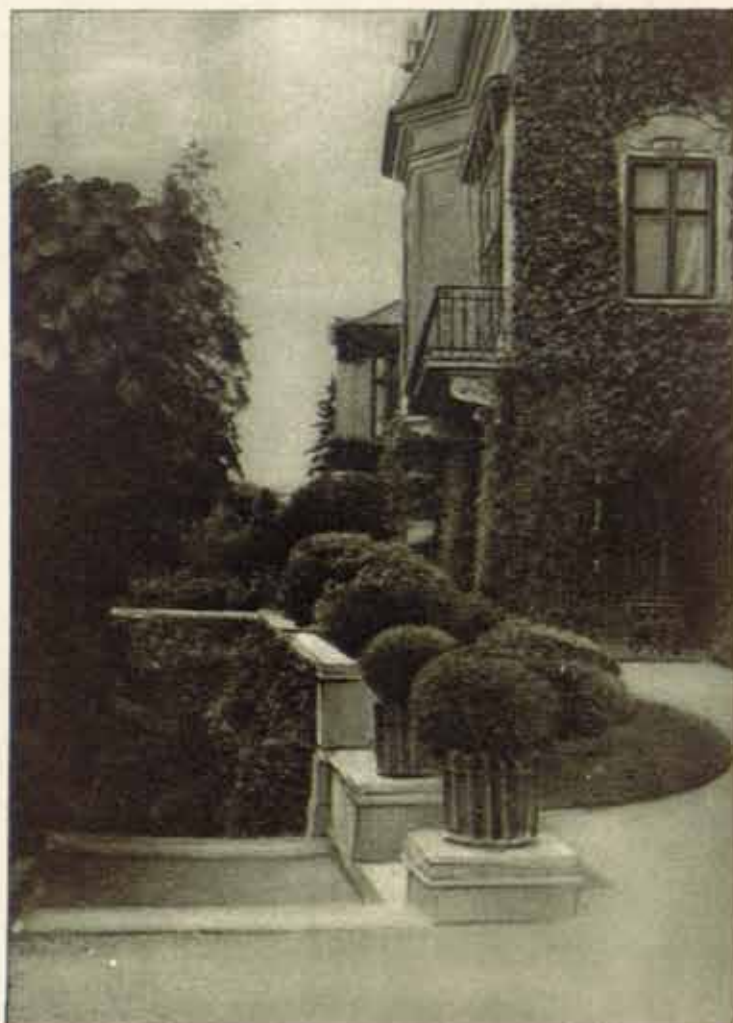

Изглед дворишта

у власништво обитељи Драшковић, а у 60-тим годинама прошлог века купио ју је, заједно с целим поседом и са две мале кућице у Месничкој улици дед данашњег власника.

Те две мале кућице биле су отприлике на простору, где данас стоји доња кућа у Месничкој улици, а простирале су се све до половине улице. Порушене су обе, године 1865., подигнута је на њиховом месту данашња доња кућа у Месничкој улици. Грађена је према нацртима градитеља Јанка Јамбришака. У нацртима те куће су још и стари градски зидови, који су се делимично до данас сачували. Ова доња кућа у Месничкој улици једна је од најотменијих грађевина онога времена у граду Загребу.

Горња зграда, то јест дворца, био је у рукама обитељи Понграц много пажена и разграђивана. Деведесетих година прошлог столећа добио је битно други изглед према Тушканцу дозиди-

Део парка

Старац из Лине, коме је пре три године умрла жена у 101-вој години. Он је старији од ње али не зна тачно над се родно

Фране Марјан из Питве на Хвару

Иван Марјан

Доживети дубоку старост, то је жеља свих људи, а најјача код оних који осећају да живот брже пролази, а године све брже одичу — једном речју оних „који су

вашили у године". Нарочито данас, у 20 веку, веома се цени дубока старост од 80—90 година, док се старост од преко 100 година сматра као необична реткост. Све светске новине преносиле су слику оног старца из Цариграда, који је тврдио и документима могао доказати да се борио против Наполеона. Међутим стогодишњаци нису баш тако реткост код нас.

Није мали број Југословена са копна, који су посетили острво Хвар, југословенску Мадеру, и малена села овог питомог острва. Село Питве у близини Јелсе баш се и одликује тиме, што људи а и жене доживљују дубоку старост, старост какву цео свет сматра за реткост.

Доносимо данас слике само двојице живих старца, најстаријих: Иван Марјан, коме је данас 103 године и Фране Марјан од 101 године живота. Старији од преко 100 година сада су само та двојица, а доскора било их је више. Међутим који су доживели старост од 96, 95, 94 и 93 године и који

и данас живе, тих има више. Стараца од преко 80 година има сада живих 10, а од преко 70, нема им ни броја. И жене дуго живе. Три су већ доживеле старост од 90 година и још на смрт и не помишљају.

Питовљани, младићи, унуци ових старца, кршци су момци и праве атлете.

Иван Марјан, „барба“ Иве храни себе, сина, снаху и унучад. Син му је тешко болестан, кад смо га сликали није хтео никако да седне, јер се бојао да ће људи помишлити, да он не може да стоји. Рођен је 1828.

Фране Марјан, који је рођен 1829, пошто му је син погинуо у светском рату и има само кћер, храни и њу и себе својим жуљевитим тежаким рукама. Његовој кћери је 69 година. Кад су га питали што се не жени, рекао је да не може да нађе прилику, јер хоће жену, али испод 90 година никако. Такви су ти жилави старици а такви кршци момци, њихови унуци, наши „оточани“ и то баш — Питовљани.

Позор! Позор!

Награде у вредности од
50.000 динара доноси

РАДИОН

наградна загонекта

онима, који

реше ову
загонетку

Отиђите одмах свом
трговцу, да Вам даде
карту за суделовање
код наградне заго-
нетке и тачне услове!

СПАРТА

ФУТБАЛ

Б. с. к. још увек
ВОДИ . . .

Југославија—Конкордија

Југославија и Славија (С) односе по један бод Конкордији, односно БСК-у.

Веровало се је да ће слика бити нешто јаснија после овога кола и да ће се моћи назрети будући првак државе. Али и после одиграних утакмица ствар стоји готово на истом месту. Црвени су успели да однесу комплетној Конкордији један бод, што се сматра као успех. Југославија је била принуђена да, изађе у једном чудном саставу — са резервама. Конкордија је изашла у свој најбољој постави. У првом делу била је слаба, док је у другом делу дала одличну игру. Ондашњи првак гостовао је у Сарајеву и после узбудљиве и тешке борбе, изгубио је један драгоцен бод. Укупно узевши плави су играли добро, само је навала имала велики пех пред вратима. Хајдук је ствар схватио озбиљно и није дозволио да га Славија (О) изненади. Бели су играли одаично само је стрелце пратила несрећа у пуцању. Неизвесност је прилично велика. Највише изгледа за освајање титуле „мајстора државе“ има, БСК и Конкордија. Додуше, и Хајдук би могао да постане опет првак али њега очекује далеко тежи посао.

Југославија—Конкордија 2:2 (1:1)

Велико интересовање владало је за овај сусрет. Око осам хиљада гледалаца дошло је да види, дали ће црвенима поћи за руком, да се реванширају за прошли пораз. И нема спора црвени би вратили зеленима „мило за драго“, да су могли да изађу у свом најбољем саставу. Овако, црвени могу бити задовољни и са овим полу-успехом.

У целом првом делу црвени наваљују и принуђују зелене да се бране. У 5 мин. Бокић туче слободан ударац. Лопта пада пред врата, Демић је у скоку лови и затим испушта а Милошевић туче у мрежу. У 16 мин. Димитријевић чини веома опасан излет у противнички табор, који га кошта један гол. Наиме, зелени су изненада навалили и Павелић 2, забија у леви угао 1:1. Црвени су стално у нападу али је њена навала веома несрећна пред вратима. У другом делу Конкордија игра боље и приморана

домаће да се бране. У 20 мин. Павелић 2 прими лопту и са 20 метара ниским шутем туче у мрежу 2:1. Спасић покушава у паду да брани али доцкан. У 35 мин. Зеचेвић носи, додаје Милошевићу овај пропушта Николићу који туче у празна врата 2:2. Још неколико наизменичних напада и крај ове интересантне игре. Конкордија је дала скупну бољу игру. У првом делу играла је растргано, док се је у другом средила и оставила одличан утисак, као целина.

Судио г. Фохт објективно али са доста грешака.

Б. с. к.—Славија (О) 0:0

Плави су отишли у свом најбољем саставу — па ипак, нису могли да донесу два бода. Игра је била жива и интересантна. Наизменични напади ређали су се али голови нису могли никако да падну. БСК је био надмоћнији, само је његову навалу пратио велики пех у пуцању. Славија се је одлично бранила, а често је прелазила у напад и правила мучне ситуације пред вратима плавих.

Хајдук—Славија (О) 2:0

„Мајстор с мора“ овога пута ствар је схватио озбиљно и заиграо је одлично. Сјајне комбинације ређале су се једна за другом, само је навала била немоћна пред голом. Хајдук је играо без Родина и Бакотића. Сви су задовољни. Славија је дала пожртвовану игру али се примећује замореност у њеном тиму. Истицао се је Пирк, вратар који је бранио невероватне ствари.

„Спарта“ прелази у први разред

У реваншу успео је „Витез“, да се реваншира за прошли пораз. Али, „Спарта“ захваљујући бољој гвдиференцији, ипак прелази у први разред. Крајњи размер голова глаки 4:3 у корист „Спарте“.

Демић брани у паду

С. К. „Јосиф“ из Лесковца

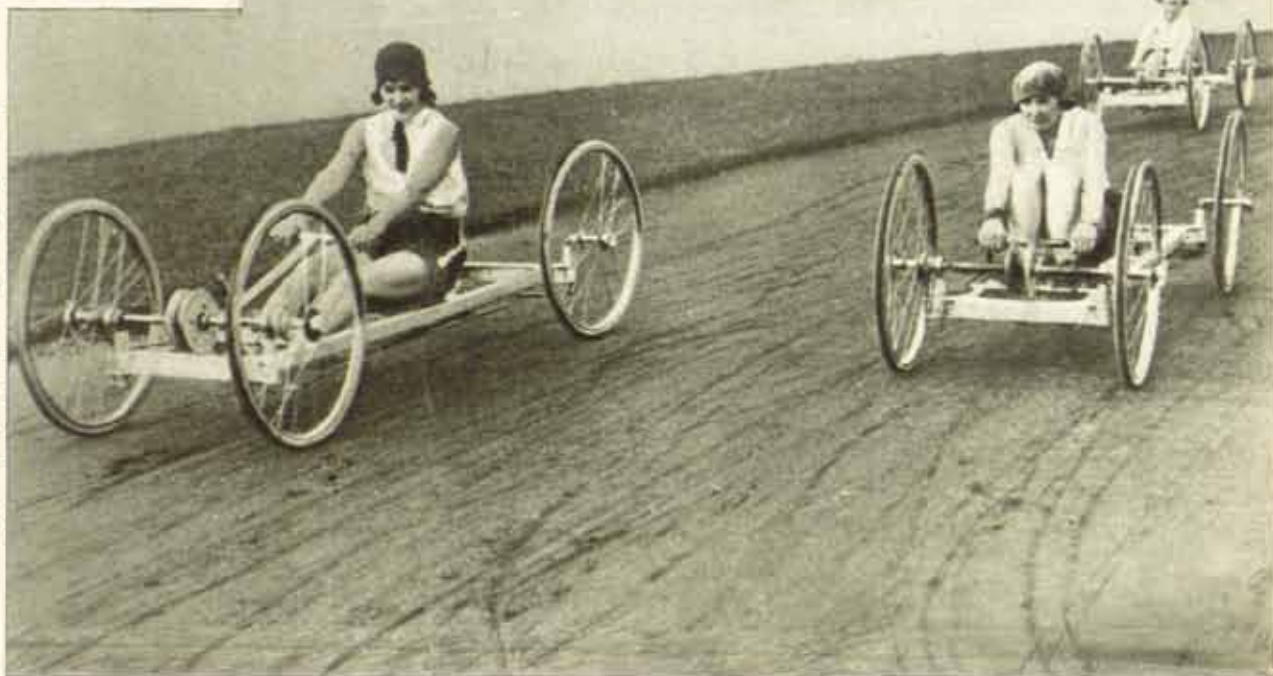
Тим лесковачког „Јосифа“ који је недавно тучао „Момчила“ са 5:1

Женски рекорд у пливању

Мансон тукла је француски женски рекорд у пливању на 500 метара. Прешла је ту дужину за 9 минута и 25 секунди и тиме тукла ранији рекорд Ивоне Жан (9 мин. 44 сек.)

На великоме тркалишту за бициклисте одржане су прошлог месеца трке на т. зв. пољским скифовима. Ово је прва трка на овим справама с точковима који се покрећу рукама, са покретним седиштем као у чамцу. Такмичиле су се само женске.

Маратонске трке

У Монфермеју код Париза одржане су 14. о. м. велике Маратонске трке, на којима је узело учешћа 220 тркача. Лево победник Тусен из Нансиа.

Нов спорт у Енглеској

РУСКА КОЛОНИЈА У ПАРИЗУ

Rue Nationale, главна улица руске колоније у предграђу Биланкур.

Руске избеглице највише су се задржале у Француској и код нас. Разуме се да број избеглица у Француској далеко премаши број оних који су се код нас задржали, али сразмерно проценат је готово исти.

Улични продавци, пиљари, итд. у томе крају све су Руси.

Један руски ресторан.

Ресторан и клиника у Биланкуру.

Париз, као центар руске емиграције, има највише Руса. Број оних који су имали сретстава да продуже комотно свој живот врло је мали. Чекајући из дана у дан на какву крупну промену у њиховој отаџбини, која би им омогућила повратак, Руси су се збијали све више један уз другог, радећи послове без икаквог избора, само да би обезбедили себи ма какву егзистенцију. Не треба понављати да као и код нас, у Паризу није редак случај видети руског бившег официра као свирача, зидара, продавца новина, пиљара итд. Готово у свима оваквим случајевима лако је оценити да интелигенција и утисак који дају ови људи не одговарају послу који врше.

У Паризу највећи део Руса збрао се у предграђу Биланкур, где станују, тргују међу собом, имају своје кафане, продавнице, клинике итд. Износимо неколико слика из те колоније.

Ово прибијање ни у коме случају не може значити бежање од гостољубивих Француза. Али Руски емигранти, изгледа, лакше носе своју судбину, када су један уз другог, када су заједно; када деле међу собом своју уду зараду, и искључују посредника ван своје колоније.

У томе крају има и руска школа, за избегличку децу, која и не знају своју постојбину, и која ће данас-сутра, постати исто тако добри Французи, као што су њихови очеви и дедови били добри Руси.

Руски радници врло се често виђају у овоме крају као зидари..

Две ћерчице француске глумице Доли пutoвале су аеропланом од Будимпеште до Лондона.

Најлепша кућица за лутку

Најлепшу кућицу за лутку има данас енглеска краљица Марија. Помислићете да јој је то успомена из детињства, па ћете се зачудити кад чујете да је она, већ сва седа, добила ту играчку приликом велике уметничке изложбе у Вемблеју и да јој се обрадовала више него другим поклонима. Јер, краљица Марија има тако добро срце, она је тако нежна мајка, тако осетљива према сиротињи, да је лако могла разумети да народ тим поклоном, који се даје деци жели да јој посведочи сву своју захвалност и љубав коју према њој осећа.

Кућица је право ремек дело. Висина је 2 метра, има два спрата, а покретни зидови дозвољавају да се прегледа и унутрашњост куће, ауто гаража, штале, зимска башта...

Међу чудима у кући да споменемо прво копију краљеве собе која је тамо тачно изведена да у њој постоји чак и писаћи сто са мастионицом и пером, а на једном крају стола је и

рам са краљичином сликом. Краљичин салон у тој заиста минијатурној кућици има чак и клавир, на коме се може свирати, наравно прстима који би требали да буду као чиоде. Библиотека је препуна књига које се могу лупом читати, а повезивали су их најбољи књиговесци у Енглеској. Поред ормана за књиге виси и једна карта Европе, а у једној фијочици има и кутијица за шах са свима фигурама. Остале собе и претсобља уређене су као у правим кућама, осветљене електриком, имају мале телефоне, а са првог на други спрат иде се било степеницама од правог мермера, било лифтом који беспрекорно функционише.

Али, има још једна ствар коју треба споменути, а то је да ова кућица не претставља само обично чудо, она је извор доброчинства. Постављена у Виндзорском дворцу, страници је могу видети ако плате једну ливру стерлинга. Сав новац који се на тај начин прикупи шаље добра краљица Марија болницама и сиромашној деци.

г.

Чудновати доживљаји малог Шврће

(Трећи наставак).

Миш није знао којим путем да упути Шврћу. Рекао му је, ако га опет негде затекне ноћ, нека се јави некоме од његове фамилије, па ће га они лепо свуда примити и преко других мишева, можда, сазнати где је његова кућа. Он даде Шврћи један мали завежљај и неку куглицу, па му рече:

— „Ево ти овде мало јела, нека ти се успут нађе. А ову куглицу чувај и увек покажи мишевима кад од њих затребаш помоћ, они ће ти сви бити на услузи“.

Шврћа се својски опрости са својим домаћином и захвали му на гостопримству. Миш се заплака и рече му: „срећан ти пут, Шврћо“.

Шврћа пође право према сунцу, које се баш тада рађало. Био је одморан и испаван, па је све скакутао кроз траву. Наи-

шао је убрзо на један шумарак и идући кроз њега сретао је разне бубе, жабе, глинсте и друге животиње што живе по земљи.

На велико чудо, нико га није дирао, сви су га лепо ословљавали и поздрављали и Шврћа је свакога редом питао: „Знаш ли где је моје село, мој тата и мама?“

Нико му ништа није умео рећи.

Шврћа виде и једну ласту, која се савим ниско одмарала на једној граници.

— Знаш ли ти, ласте, где је моје село?“

запита је.

— Не знам, мали, ја увек брзо летим и никуда не гледам нити кога што питам. Мени је главно да однесем храну мојој деци, а друго ме не занима. Него иди ти у ту шуму, ту станује тетка лија. Она је лукава и све зна где ко седи, где шта има

да украде. А у тој шуми има и сова, која ноћу иде по кућама. Ево ти овога лептира, он ће ти показати пут.“

И лептирак поче весело летети а Шврћа пође за њим.

Нису дуго ишли, а Шврћа осети како му је лептир пао на главу и како млата крилима.

— „Сигурно ми даје знак да је ту“, помисли Шврћа. „Ух, што лептири немају гласа“, вајкао се, кад би ми лепо све казао.

Шврћа стаде, а лептир одједном одлети некуда. Кад се Шврћа окрену опази на дрвету једну подебљу и велику тицу, с избуљеним очима, а доле у трави виде два светла ока.

— „То ће бити сова и тетка лија“ рече себи Шврћа и пође према њима.

Мало вештине

Узмите један лонац, држите га у висини очију и затражите од присутних да на зиду одреде висину лонца, када се он постави на земљу. Сваки ће се преварити и при највећој опрезности и обележити сувише велику висину. То долази отуда што, гледајући оаго, скраћују се линије од ока до патоса и поредећи висину лонца који је у висини очију, длаке у правом углу, увек се у оштроме углу та висина продижује.

Метните једну празну флашу на ивицу стола, а на флашу метните запушач, али да не уђе у грлић, већ само да лежи на њему; удаљите се два до три метра, испружите десну руку и једнаким брзим корацима покушајте да у пролазу срушите запушач пикнувши га средњим прстом, али не савијајући руку у лакту и не заустављајући се пред флашом. Сви ће ставити руку увек сувише високо.

ЗАДАТАК

Један краљ имао је у кавезу 24 птице. Прохтело му се једнога дана, да их све повеже и пусти из кавеза, али је том приликом пазио да неколико парова, за које је знао да једни другима припадају, повеже заједно. Треба наћи колико је тих парова на овој слици, који су везани по двоје и који једно другоме припадају.

Како деда Неца увек лови зеца

Деда Неца је сваке недеље ишао у лов без пушке и увек доносио кући зеца. Сви су се чудили како он то ради и питали га једанпут.

— Врло просто, одговори Неца, ево како ја то радим:

1. Поспем на један камен мало бурмута...

2. Па се скријем иза једног стабла...

3. Зец наиђе и помирише бурмут..

4. Нос га заголица...

5. И кад кини удари главом у камен и разбије главу...

6. Ја га просто стрпам на леђа и однесем кући.

Једна необична бања

Бања Илиџа код Пећи изгледа издалека као црначка насеобина али сигурно лечи

Општи изглед бање

Када се пође из Пећи за Кос. Митровицу, одмах чим се пређе Бели Дрим, баш на десетом километру, са леве стране друма, уздиже се једно прилично високо голићасто брдашце из зелене Метохиске равнице. Ово необично брдашце са још необичнијим посетиоцима — становницима, простира се у дужини пет стотина метара, на чијем је самом северном крају подигнуто неколико кућа од шуме за скровиште само од сунца, међу којима се пуши млаз минералне воде зване „Бања Илиџа“.

Када се пође пешке брдашцем које је уздуж цело распукло једном дугом пукотином, чија ширина у пречнику делимично достиже до десет сантиметара, хвата заиста човека нека необјашњива језа, јер се под кораком у брду чују тупи одјеси као да путујете каквим великим празним буретом, што је јасан доказ да је брдо сем ма-

лог изузетка цело шуљве. Кроз пукотине брда на хиљаде места силом се и једва пробијају слаби клобучићи минералне воде, што изазива велики цвркул са разним гласовима, као да су са сваке стране нагомилани велики слојеви мермера створени од минералне воде Илиџине. У средини једног од тих брижљиво набраних бисерастих слојева мермера, један чопор питомих смокава које су и једине смокве у Метохији

направио је мали кругла који се каже да се појављује почетком месеца маја а нестаје крајем октобра сваке године. Затим се нижу слике све романтичније и романтичније.

Природно богатство засићава још неискоришћена чувена „Бања Илиџа“, чији је млаз у свако време године врућ око 40° а који је до сада спасао многе људе од реуматизма.

Млаз „Бање Илиџе“ се пробија кроз једну блатњаву локву дубоку тридесет сантиметара, широку један а дугачку један и по метар, ограђену примитивно са гранама дуба, чије је лишће свенуло и направило безброј прозорчића.

Велики број посетиоца свих стајежа наваљује са свих страна. Брдо је потпуно пусто. Неко је успео

и донео неколико грана да направи себи по неку бедну колебу „Савардак“ или како га они овде називају „Дубирог“.

— Боже! Колика је то разлика између бање у којој се чују звуци музике и виде отмене и лепе даме по шеталиштима и бање чији мир ремети кевтање веверица, паса и других дивљих и питомих животиња, па чак и несносни цвркул коњног зријавца. Лечи се без бањског лекара, без дијете и без икаквих удобности. Све се куражно трпи: и киша и ветар и сунце. Храна се с времена на време доноси у крошњама на магарићима из Пећи, за коју се чешће шаље по неколико поклицара. Већи број посетиоца заноћи под ведрим небом а остали пешаче до првих села. У ноћи се још из далека чује песма око патре на којој се већином кува качамак.

Басен за време „мушког купања“

У бањи влада савршен ред и ако нема уређења. Мушкарци се не буне када виде женске наге, тако исто ни женске. Влада хармонија. Једини је настојатељ Рамадан Рагијевић стражар Општине Врелске. У бању се иде заиста по реду полова на овај начин. Женске у Евином костиму иду прве у бању и њих до четрдесет зарипу се у блатњаву локву, ту пробава од 15—30 минута.

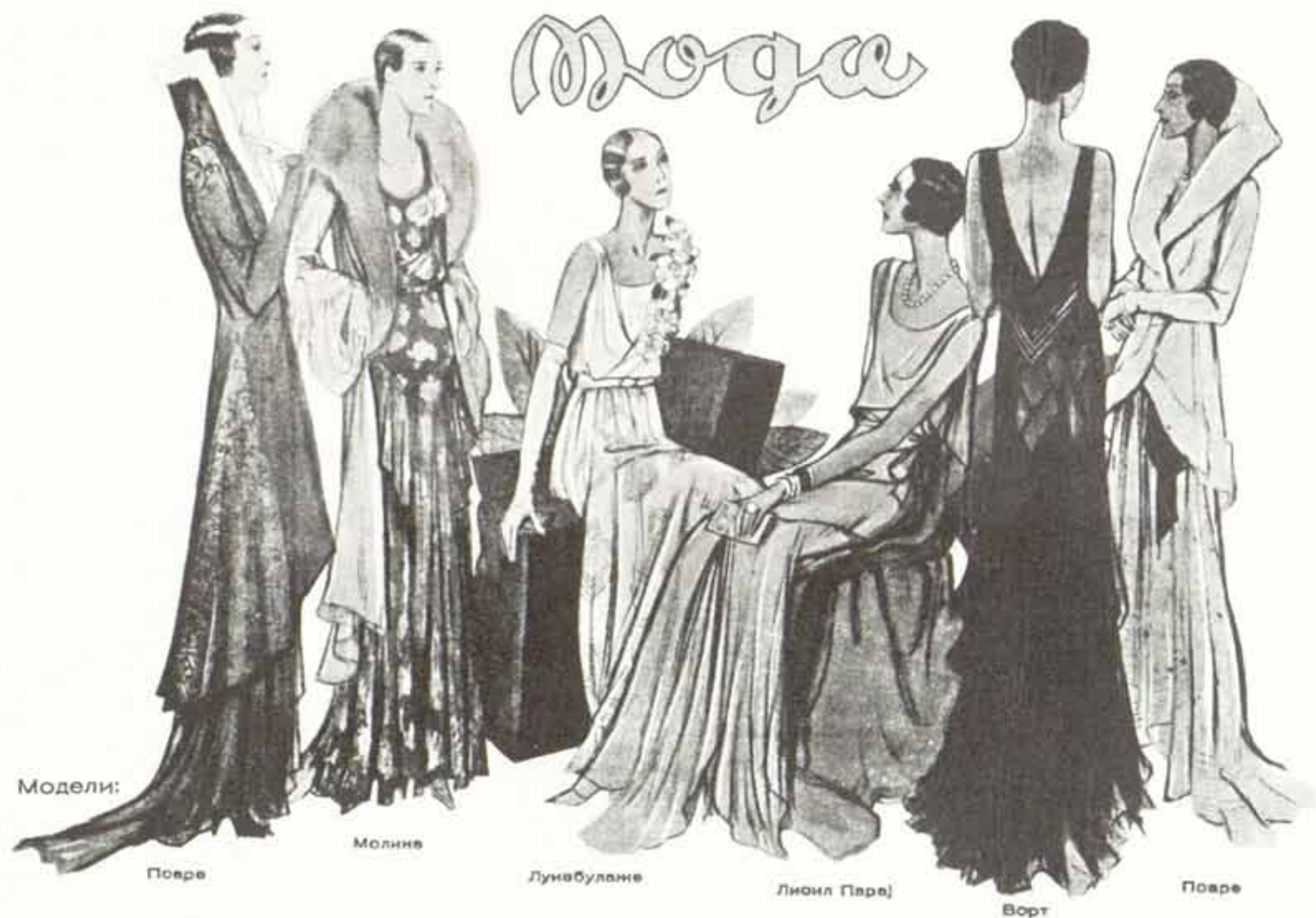

„Управник“ бање мандар Рамадан Рагијевић пред „а“ „Савардак“

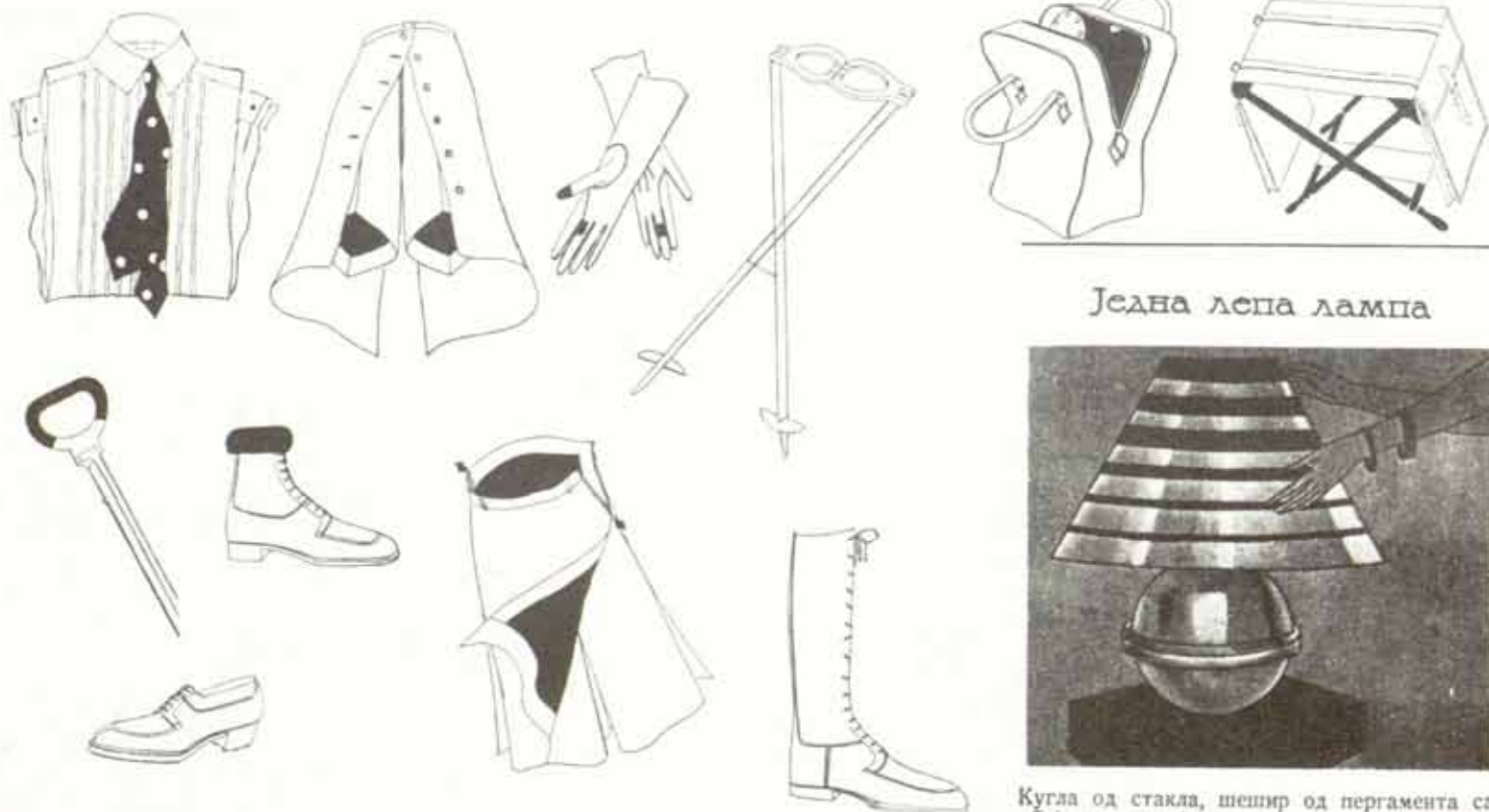

Спољни изглед купатила

Мода

Ловачки прибор за даме

Кугла од стакла, шешир од пергамент са бојеним линијама, које одговарају боји стакла.

Паласаста дујна коса

ЕЛИДА
ШАМПОН